

מסכת עדיות

פרק ד

א. אלו דברים מקלי בית שמאו ומחמרי בית הלל. ביצה שפולדת בית טוב, בית שמאו אומרים, תאכל. ובית הלל אומרים, לא תאכל. בית שמאו אומרים, שאר בכזית וחמצ בכופחת. ובית הלל אומרים, זה וזה בכזית:

ב. בהמה שפולדת ביום טוב, הכל מודים שהיא מפרת. ואפרוח שיצא מן הביצה, הכל מודים שהוא אסור. השוחט היה עוזף ביום טוב, בית שמאו אומרים, יחפר בذكر ויכסה. ובית הלל אומרים, לא ישחט אלא אם כן היה לו עפר מוכן. ומודים שאין שחת, שיחפר בذكر ויכסה. שאפר כירה מוכן הווא:

ג. בית שמאו אומרים, בקר לעגילים, בקר. ובית הלל אומרים, אין בקר, עד שישבך אף לעשירים כשמטה. כל עMRI השודה של קב קב, ואחד של ארבעה קבין, ושכחו, בית שמאו אומרים, אין שכחה. ובית הלל אומרים, שכחה:

ד. הַעֲמֵר שֶׁהוּא סְמוֹךְ לִגְפָּה וּלְגַדִּישׁ וּלְבָקָר וּלְגַלִּים, וּשְׁכָחוֹ, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, אֵינוֹ שְׁכָחה. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, שְׁכָחה:

ה. כְּרֵם רַבְעֵי, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, אֵין לוֹ חֶמֶשׁ וְאֵין לוֹ בָּעוֹר. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, יָשׁ לוֹ חֶמֶשׁ וַיָּשׁ לוֹ בָּעוֹר. בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, יָשׁ לוֹ פֶּרֶט וַיָּשׁ לוֹ עֻולּוֹת, וְהַעֲנִינִים פּוֹדִים לְעַצְמָן. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, כָּלּוּ לְגַת:

ו. חַבֵּית שֶׁל זִיתִים מַגְלָגְלִים, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, אֵינוֹ צָרִיךְ לְנַקְבָּה. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, צָרִיךְ לְנַקְבָּה. וּמוֹדִים, שֶׁאָמַג נַקְבָּה וְסַתְמָוָה שְׁמָרִים, שֶׁהִיא טַהוֹרָה. הַסְּדָה בְּשֶׁמֶן טַהוֹר וְגַטְמָא, יָרֶד וְטַבֵּל, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, אָף עַל פִּי שֶׁהִיא מְגַטֵּת, טַהוֹר. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, כִּי סִכְתָּא אָבָר קָטוֹן. וְאִם קָיה שֶׁמֶן טָמֵא מִתְחַלְתָּו, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, כִּי סִכְתָּא אָבָר קָטוֹן. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, מִשְׁקָה טוֹפֶח. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר מִשּׁוּם בֵּית הַלְּל, טוֹפֶח וּמְטֻפֵּח:

ז. הָאָשָׁה מִתְקַדֵּשְׁת בְּדִינָר וּבְשָׂוָה דִינָר, כְּדִבְרֵי בֵּית שְׁמָאי. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, בְּפֶרוֹטָה וּבְשָׂוָה פֶרוֹטָה. וְכַמָּה הִיא פֶרוֹטָה, אֶחָד מִשְׁמָנָה בְּאֶפְרַת הַאִיטְלָקִי. בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, פּוֹטֵר הוּא אֶת אַשְׁתוֹ בְגַט יָשָׁן, וּבֵית הַלְּל אָוֹסְרִין. אֵיזֶה גַט יָשָׁן. כֹּל שְׁגַתִּיחָד עַמָּה אַחֲר שְׁכַתְבּוּ לָהּ. הַמְגַרְשָׁ אֶת אַשְׁתוֹ וְלֹנָה עַמָּו בְּפֶגְדָּקִי, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, אֵינָה צָרִיכָה מִפְנֵי גַט שְׁנִי. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, צָרִיכָה

מִפְנֵי גַּת שָׁנִי. אִימְתֵּי, בָּזֶם שְׂתָגָרְשָׁה מִן הַבְּשֹׂוָאִין. אֲבָל אֵם
גַּתָּגָרְשָׁה מִן הַאֲרוֹסִין, אֵינֶה אֲרִיכָה מִפְנֵי גַּת שָׁנִי, מִפְנֵי שָׁאִין לְבוֹ

גַּס בָּהּ:

ח. בֵּית שָׁמָאי מִתִּירֵין אֶת הַצְּרוֹת לְאָחִים, וּבֵית הַלְּל אָוָסְרֵין,
חַלְצֵו, בֵּית שָׁמָאי פּוֹסְלֵין מִן הַכְּהֻבָּה, וּבֵית הַלְּל מַכְשִׁירֵין. גַּתְיִבְמֹו,
בֵּית שָׁמָאי מַכְשִׁירֵין, וּבֵית הַלְּל פּוֹסְלֵין. וְאֶרְעֶל פִּי שָׁאָלוּ פּוֹסְלֵין
וְאָלוּ מַכְשִׁירֵין, לֹא גַּמְגַעַו בֵּית שָׁמָאי מַלְשָׁא נְשִׁים מִבֵּית הַלְּל, וְלֹא
בֵּית הַלְּל מַלְשָׁא נְשִׁים מִבֵּית שָׁמָאי. וְכָל הַטְּהָרוֹת וְהַטְּמָאוֹת שְׁקִיו
אָלוּ מַטְהָרֵין וְאָלוּ מַטְמָאִין, לֹא גַּמְגַעַו לְהִזְמִין עֹשִׂים טְהָרוֹת אָלוּ עַל

גַּב אַלְגּוּ:

ט. שְׁלָשָׁה אָחִים, שְׁנִים מִקְּם נְשִׁוָּאִים לְשִׁפְטֵי אֲחִיות וְאֶחָד מִפְנֵה,
מֵת אֶחָד מִבְּעָלֵי אֲחִיות וְעַשְׂהָה בָּה מִפְנֵה מְאֻמֵּר, וְאֶחָר כֵּה מֵת אֲחִיו
הַשְּׁנִי, בֵּית שָׁמָאי אֹמְרִים, אֲשַׁתּוּ עָמֹו, וְהַלְהָ תִּצְאָ מְשׁוּם אֲחִות
אֲשָׁה. וּבֵית הַלְּל אֹמְרִים, מַזְכִּיא אֶת אֲשַׁתּוּ בְּגַט וּבְחַלִּיצָה, וְאֶת אֲשַׁתּוּ
אֲחִיו בְּחַלִּיצָה. זו הִיא שָׁאָמְרוּ, אֵי לוּ עַל אֲשַׁתּוּ וְאֵי לוּ עַל אֲשַׁתּוּ
אֲחִיו:

י. הַמְּדִיר אֶת אֲשַׁתּוּ מִתְשַׁמְּישׁ הַמְּטָה, בֵּית שָׁמָאי אֹמְרִים, שִׁפְטֵי
שְׁבָתוֹת. וּבֵית הַלְּל אֹמְרִים, שְׁבָת אֲחִת. הַמְּפָלָת לְאֹור שְׁמָנִים
וְאֶחָד, בֵּית שָׁמָאי פּוֹטְרֵין מִן הַקְּרָבוֹ, וּבֵית הַלְּל מַחְיִבֵּין. סְדִין

במציאות, בית שמאי פוטרין, ובית הלל מחייבים. כלכלת השבת, בית שמאי פוטרין, ובית הלל מחייבין:

יא. מי שנדר נזירות מרבה והשלים נזירותו ואחר כן בא לארצה, בית שמאי אומרים, נזיר שלשים יום. ובית הלל אומרים, נזיר בתקלה. מי שהיו שתי כתמי עדים מעידות אותו, אלו מעדים שנדר שתיים ואלו מעדים שנדר חמיש, בית שמאי אומרים, נחלקה העדות ואין כאן נזירות. ובית הלל אומרים, יש בכלל חמיש שתיים, שיהה נזיר ששים:

יב. אדם שהוא נתון מחת הפסך, בית שמאי אומרים, איןנו מביא את הטמאה. ובית הלל אומרים, אדם חלול הוא, והצד הצלילון מביא את הטמאה: